

Katarina Fiamengo

BLEDO

Reših da zaspim
kao da je celom svetu
mirna savest

Kao da su
sve moje mačke
polegale po krevetu
i predu

Lutke u prozorskim oknima
pušile su
poslednje cigarete

Rekla sam sebi
da ću da sanjam

Lepa vremena

Ušuškane domove

A onda

Gradovi su pobegli
iz zidina
u neonska svetla

Neonska svetla
je proždrala zora

Ptice su neumorno gugutale

A svi mi ostali smo
mučno zevali

Krvavih očiju

Besani

Umor nas je izdao
pre nego mi njega

I nikog nisam mogla
da prevarim

PROGRAM

Ja osećam
sadašnjica polako ispira
mozak

Sve manje se sećam

Nove stvari ovlaš
prolaze kroz ruke

Nema radosti

Razočaranost preživa
dane

Automatsko upravljanje

Traga se za životom
ali nije dokazan

METEOROPATIJA

Ove godine konačno
imamo proleće

To je zaista retkost

Pravo, lepo proleće

Red kiše, sunca,
sparine i duge

Staro dobro proleće

Kao pre priča
o ozonu, globalnom zagrevanju
i silovanju prirode

Ono proleće
koje pamte stariji

U svojim utopijskim pričama

Kada je sladoled imao ukus
sladoleda

Ove godine konačno
imamo proleće

Ljudi se svakodnevno
žale na to

JUTARNJA

Stali smo na izlazu
iz neimenovanog sela

Puste livade i prašnjavi put
su savršena intima

Prvi miris kafe za 3 dana
(miriše na lošu kafu)

Kakva inspiracija

Sedimo na haubi
u svitanje

U 5 ujutru
lako je zadovoljiti
moje želje

Sedimo na haubi
dok mi kafa peče prste
pune stakla

N(E/A)STAJANJE

Ne želim da razmišljam
o ozbiljnim stvarima

Nemoj da me zatvoriš
u kutiju

Drveni zidovi nisu lepa pomisao

Moja koža i dalje miriše isto
(bar se nadam)

Ja još nisam spremna
za memory chest

Ne želim da razmišljam
o ozbiljnim stvarima

Poznaješ me

Zidovi ne mogu da budu opcija

Moja koža je još uvek hladna
(i uvek će)

Ja još nisam spremna
da me evidentiraš

Neću da budem
Papir u fascikli
Fotografija u donjoj fioci

Izbledelo pismo
sakriveno u ormaru

Ne želim da razmišljam
o ozbiljnim stvarima

Ipak me ne poznaješ dovoljno

Katarina Fiemengo